

RUSKI INWALID

N^o.
=

41.

CZWATREK.

19 Lutego 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe; z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Francya. Angliia.
Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE

z Petersburga, 18 Lutego.

Biskup borgowski *Zigneus*, Nayskawiey mianowanym został Biskupem petersburskim ewangelickim, i duchownym prezesem posiedzeń konsystorskich w Justis Kollegii spraw estońskich i finlandzkich aż dopokąd konsystorz ieneralny urządzony nie będzie.

— Radca Kollegski *Herszelman*, prokurator Justis Kollegii spraw estońskich i finlandzkich, nayskawiey mianowanym został teyże Kollegii Vice-Prezesem.

— Jenerał maior Hrabia *Wasiliew*, nayskawiey przeznaczonym został na Gubernatora cywilnego tulskiego z zamianą stopnia Jenerał-Maiora na Radcę Stanu Rzeczywistego.

— Xiegarz tuteyszy *Jakób Sleunin*, za ofiarowany Cesarzowej JMści *Maryi* exemplarz historyi państwa rossyyskiego powtórnego wyda-

nia, miał szczęście otrzymać od teyże N. Pani pierścień brylantowy.

Chevalier de St Maure, znany z oddania się swego literaturze francuzkiej, którą pięknymi wzbogacił poezyiami, w tuteyszej stolicy dał się poznać w nayspierwszych towarzystwach przez niepospolity a trudny talent *deklowania*, chcąc zaś uczynić przysługę światley petersburskiej publiczności, przedsięwziął dać krótki kurs literatury, o którym osobny wydał prospekt, a powodując się skromnością, nienazwał go *lekcjami*; lecz *wieczorami naukowemi*. Planem tych wieczorów będzie czytanie scen wyborniejszych z naysznakomitszych tragedyy francuzkich, równie też z komedyy pierwszego rzędu; mieysc wybranych z nowych dzieł dramatycznych z pożytkiem odegrywaiących się teraz na teatrach paryzkich, a mianowicie z traiedyy: *Jeanne d'Arc*, *Ludwika IX* i *nieszporów sycylijskich*; wierszów nayslepszych autorów; wyimków z nayszałetniejszych i naysnowszych pisarzy w mowie

niewiązanej. Przytem dany będzie słuchaczom rys ogólny literatury francuzkiej, iey wzrostu, postępu i najsławniejszych epok.—Opisy życia i dzieł znakomitszych autorów i rozbiór krytyczny wszystkiego co się czytać hędzie.

Prenumerata na te lekcje przyymuie się u *St Florana*, Xiegarza dworu i w bibliotece *Pluchara*.

Lista prenumeraatorów zasczycona jest imionami Wielkich Xięztwa Jch Mściów *Mikołaja Pawłowicza i Alexandry Teodorowny*.

Cena prenumeraty jest rubli ass: sto. Pierwszy wieczor dziś się poczyzna o godzinie 7mej z południa.

z Brześcia-Litewskiego, dnia 25 Stycznia.

(z *Kurjera Litewskiego*.)

Towarzystwo Dobroczytności w tutejszem mieście, roku 1809, dnia 9 Czerwca, ustawą organizacyjną zawiązane, przez osoby znakomite z uczucia nad cierpiącą ludzkością i cnoty pomocy bliźnim, istniało w przedsięwzięciach i zupełney swej działalności do wojny roku 1812. Od tej epoki przez następne lata, acz utrzymywane było przez też osoby, iednak w miarę tylko możliwości zmniejszonych fundusów i zasiłków bez nowych ofiar. Teraz zaś w roku 1819 w miesiącu czerwcu dnia 21 i 28, za przewodnictwem szanownego prezesa tegoż towarzystwa *J.W. JX. Woyciecha Kossakowskiego*, prałata Katedry Wileńskiej, a proboszcza miejscowego Brzeskiego, w działaniach swych ożywione, w zasiłku nowych ofiar, iako też w osobistych szczególniejszych staraniach i poświęceniu się pomnożone, i do celu pierwszego związku skierowane, powiększone zostało przez dopisanie się wielu osób iak w dachach, tak i osobistej pomocy. W liczbie nowych dobroczyńców przyłożył się znakomiciey *W. Xawery Szemioth*, obywatel tego powiatu, sędzia był na trybunał *W. W. X. Lit.*, który prócz daru r. 1810 w summie zł. pol. 6000 na Towarzystwo przyniesionego, w terażniejszym czasie nową i znaczną, z górą 15 tysięcy zł. pol. wynoszącą kwotę na cel i zamiar przerzeczonego towarzystwa wniósł ofiarę. Takowe czyny znamienujące cnotę, i serca pełne uczuć w pomocy ludzkości cierpiącej i ulżeniu dla nieszczęśliwych, godne nieśmiertelney wdzięczności i wiekopomney pamięci, żeby mogły stać się wzorem ku naśladowaniu równie społecznym iak i następnym pokoleniom, a dla mężów dobroczynnych zachowały ten niezatarty pomnik ich usług

i poświęceń, takowe doniesienie podaia do publiczney wiadomości, otrzymuiający wsparcie, i utrzymanie od Towarzystwa Dobroczytności w Brześciu Litewskim.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

z Paryża, 5 Lutego.

W Monitorze wczorayszym i dzisiejszym czytamy między innem następuiające doniesienia z Hiszpanii.

„Jenerał *Freyre* miał wyruszyć z korpusem swoim 25 Stycznia. Teraz z pewnością twierdzić można, że Kadyx dostanie się w ręce powstańców. Między ich dowódcami wielkie panują rozterki; a między dwoma pułkownikami artylleryi miał być nawet pojedynnek. Pan *Villa-Vicencia* Jenerał Kapitan marynarki, przybył do Kadyx 19 z. m. i zająmie miejsce *Mac Donela*. Wysłanie wyprawy do Ameryki południowej odłożone jest do niejakiego czasu.”

„Jenerał *Freyre* mianowany tymczasem naczelnie dowodzącym, porucił dowództwo osady Kadyxkiej Jenerałowie *Don Alvarez Zu Campano*. Zresztą w mieście tem zupełna spokojność panuje. — Wkrótce przypusci się attak na buntowników znajduiających się na wyspie Leona. Wszystkie woyska Krolewskie zbierają się do główney kwatery Jenerała *Freyre*, która po 22 Stycznia była jeszcze w Sewilli.”

W Ronda poprzybiiane są po rogach ulic pisma, podburzające do buntu. Z tem wszystkiem pisma te powszechnie tylko sprawiły nieukontentowanie. Rzecz jest warta uwagi, że i sami powstańcy, nie małe naznaczają kary tym, którzy się odważają krzywdzić pismem lub słowem osobę Króla lub duchowieństwo.”

W gazecie francuzkiej czytamy Artykuł następuiający:

„W Hiszpanii nie ieszcze ważnego niezaszkło. Obadwa woyska stoia na przeciw siebie i zdaie się co chwila oczekuią potyczki. Jazda Jenerała *Freyre* zaięła Xeres-de-la-Frontera i port Santa Maria. Brygadyier *Ramirez* znajduje się w porcie rzeczonym z czterema pułkami, a Jenerał *Ferraz* zaiął Xeres; Jenerał zaś *Ellio* udał się 24 Stycznia z Walencji do Madrytu; lecz wkrótce powróci na miejsce

swoie, gdyż obecność jego w Andaluzji nie jest potrzebną.

Wszystkie te wiadomości potwierdzają się przez pisma z Bayonny od 1 Lutego.

W *wyroczeni brukselskiej* czytamy pismo z Kadyxu od 22 z. m. w wyrazach takich:

„W krótkim czasie oczekują tu okrętów wojennych angielskich, mających obłędz wyspę Leona. Ato dla przeszkodzenia rokoszanom w ucieczce na statkach. Osada tutejsza znacznie jest wzmocniona przez wojska liniowe. Zresztą wszelkich użyto środków ostrożności iakie się przedsięwzięją w miastach oblężonych.

Powiadają że znaiomy *Lavalette* już jest w Paryżu.

W tych dniach przybył tu Lord *Sommer-set*, Sekretarz prywatny Xiążęcia *Wellingtona*. Słychać że przywiózł ważne kommissye do ułatwienia.

Jenerał porucznik *Liversack* umarł w tych dniach w Paryżu.

Niektórzy Anglicy znajdujący się w Wenecyi nabyli tam kilka pięknych domów, nie dla tego jednak aby mieli w nich mieszkać: lecz aby je rozebrać i każdy kamuszek, każdą rzeczę zanumerować i posłać do Anglii. Przywiozłszy zaś na miejsce, zbudować podobne domy w kształcie takim iak były w Wenecyi. Któż zaprzeczy, że z czasem i piramidy egiptskie nową będą miały oyczynę.

ANGLIJA.

z Londynu 8 Lutego.

Z najwyższem ukontentowaniem dowiadujemy się nakoniec z gazet, że Król nasz ukochany zaczyna powracać do zdrowia. Biuletyn dzisiejszy jest w takich wyrazach.

„W zamku Carlestone o godzinie 8mej rano: Król JMśc przepędził noc przesłzą spokojnie i czyni nappewniejszą nadzieję rychłego wyzdrowienia.

Wszystkie kościoły i kaplice tutejsze były pozawczora okryte kirem. Organy nieodzywały się bynajmniej i żadne spiewanie nie miało miejsca—W zwyczajnych modlitwach za zdrowie rodziny Królewskiej wzmiankowano Królowę *Karolinę*.

Gazeta ministerska *Kuryier* zawsze ieszcze nazywa nową Królowę: Xiężną *Wallii*.

W zamku Windzorskim trzy sale są wybite czerwonym axamitem. W jedney z nich ma bydz wystawione ciało zesłego Króla.

W iednym z dzienników dublińskich czytamy następującą wiadomość: „Tak nazwaui *Wstępowcy* co dzień stają się odważniejszymi i liczba ich powiększa się. Dotąd ieszcze niemożemy z pewnością powiedzieć na czem ich zamiar zależy. Są nawet przyczyny do mniemania, że i sami oni niewiedzą o wszystkim, a tylko ich zwierzchnicy posiadają prawdziwą tego zamiaru tajemnicę; inni zaś wszysey ślepo tylko wykonywają dane sobie rozkazy. Zwyczajnie iężdzą licznemi oddziałami.

Donoszą z Dublina że wynaleziony tam pojazd parowy odbędzie pierwszą podróż do Belfast i Marca. Jeden tylko człowiek im dyryguie i iak świadczą inżynierowie którzy go widzieli, w godzinę ubiega dwadzieścia mil nawet po drodze nierównej i nayprzykrzeyszey.

— Na brzegach irlandzkich, a mianowicie przy wejściu do portu Kilkheni zabito niedawno wielkiego ptaka morskiego. W jego szyi utkwiona była strzała takiego rodzaju, iakich według opisu Pana *Kook* używają mieszkańcy wysp oceanu spokojnego. Ma ośm cali długości, a wytoczona jest z kości i ma na końcu ostrze żelazne. Była przynajmniej na cztery cale głęboko utkwiona w szyi ptaka i rana koło niej zdawała się bydz dosyć świeżą !!

ROZMAITOŚCI.

Wdzięczność Piotra Wielkiego.

(z *Segura*.)

Znakomity Xiąże *Menzyków* ocalił był w jedney bitwie życie Piotra Wielkiego z wystawianiem własnego na naywiększe niebezpieczeństwo. Lecz tenże *Menzykow* tak lubiony od Cesarza, do tylu pięknych przymiotów łączył brzydkie wady. Chciwość jego i wyniosłość nieznaty żadnych granic. Znacznych summ które mu poruczane były do użycia na potrzeby państwa, częstokroć na swoy tylko własny obracał pożytek, a nieraz nawet dopuszczał się zdzierstwa ludu i był przyczyną jego uciemiężenia. Bedąc przy osobie Monarchy spieszącego ku Astrachaniowi celem zdobycia tego miasta, poznał, iż Piotr Wielki musi o wszystkim wiedzieć; oziębłość bowiem i nieukontentowanie z iakiem go traktował przekonywały o tem. Tu dopiero znając sprawiedliwość Pana swojego, jego srogość w karaniu przestępców i nieubłaganą surowość,

spodziewa się blisko upadku i zupełnej utraty względów Monarchy. Stepy sibirskie, odludne wygnanie, a nawet i topór katowski stawaia mu na myśl, jako nagrody które niechybnie go czekaia. Zapala mu się wyobraźnia, burzy się krew i sprawia straszną gorączkę; zatrzymuje się więc w ubogiej chałupie i ciągle przez trzy tygodnie w strasnej leży malignie. Przychodząc niekiedy do przytomności, widzi iż wszyscy go opuścili, a to go potwierdza w myśli, iż wypadł z łaski Cesarza. Jednego tylko widzi człowieka który go na krok nieodstępnie. Obląkane oczy nieumieją rozróżnić rysów twarzy tej dobroczynnej istoty, która go i w nieszczęściu nieopuszcza, głos atoli jej cieszy go i pokrzepia, a czuła troskliwość powraca znowa do zupełnej przytomności. Przypatrując się nakoniec pilnie swemu dobroczyńcy i kogoż spostrzegł? Był to sam *Piotr*, ten Wielki Monarcha, i iakąż spełniał powinność! Ten niespodziany widok wraca zupełne siły choremu; łzy płyną strumieniem z cierpiących jeszcze oczu. Mężyków porywa się z łóżka i pada do nóg Cesarza; ten go łaskawie podnosi i zachęca aby się uspokoił. Wielki Boże! zawoła Mężyków, i Tyż to Nayaśniejszy Panie! Ciebież to ja niegodny oglądam jeszcze? — Tak jest, od trzech tygodni jestem przy tobie. — „Więc Ty mnie jeszcze względami twemi zaszczycasz? Przebaczyłeś niewdzięcznikowi i zapomniałeś przestępstw jego?” Nieszczęśliwy! odezwał się Monarcha, mogeż zapomnieć że ty mnie ocaliłeś życie! . . .

Wiadomości z obcych Kraiów tyczące się Umiejętności, Literatury i Sztuk nadobnych.

— W liście Barona *Langsdorff*, jeneralnego Konsula Rossyjskiego i sprawującego interessa przy dworze Portugalsko-Brazylijskim w *Rio-Janeiro* pod d. 18 Października 1819 czytamy między innemi: — „Kray tutejszy ma podobieństwo do raju, a żyźna ziemia i piękne prodaie czynią życie nie tak nieprzyjemnem, iak może nie jeden sądzi. Chwałę bardzo ten kray, a korzyści,

iakimi względem innych kraiów kuli ziemskiej celuje, są oczywiste. Wydaie płody osadnicze, nie zna zaraźliwych chorób, i nie panują w nim straszne burze, któreby w jednej nocy nadzieie właścicieli plantacyi zniszczyć mogły. Słowem, jest to kray, który wszystkie płody ziemi wydaie. Widać tu pięknie rosnące drzewa korzenne wszelkiego gatunku, drzewo chlebowe morza południowego, krzaki herbaty chińskiej, drzewo kamforowe Japońskie, karczochy, iabłonie i gruszki Europejskie i t. d. Wszystko się udaie w tej po części gorzystej prowincyi. Kray jest żyźniejszy, iak gdzie indziej; drzewo kawowe lepiej się utrzymuje, iak tam, zkad pochodzi. Takie drzewo w ogół rachując wydaie 4 funty kawy, kiedy na wyspach Zachodnio-Indyjskich ledwo na każde po 1 funcie liczyć można. Wdziękem plantacyi, w których z każdego drzewa zbierano 7 funtów kawy, a były i takie, które wydały 14 i 15 funtów, to jest rzeczą niesłychaną na całym świecie. Mimo tego wszystkiego, grunta są dosyć tanie. W tym tylko jednym kraju można jeszcze kupować murzynów niewolników, za których nie trzeba drogo płacić. Piękny niewolnik kosztuje 200 talarów Hiszpańskich gdy tymczasem dotąd za takiego w Indjach Zachodnich płacić musiano 500 talarów. Rząd jest bardzo łagodny, lubo nie można powiedzieć, aby sprzyjał mocno cudzoziemcom i właścicielom plantacyi. Potrzeby do życia są niezmiernie drogie. Za 1000 funtów szterlingów z trudnością wyżyć można, a mający 500 funt: szterl: musi się bardzo oszczędzać. Taniej jest opodać od stolicy; można tam żyć za 200 a nawet za 100 funt: szterl: na rok. Nie radzę żadnemu Europejczykowi przybywać tu na los bez dostatecznego funduszu. Jeśli zaś posiada majątek, a chce go tu użyć, może się pewno spodziewać znacznych korzyści.”

Kurs Petersburski.

Dukat: hollend: nowy — rubli as: — 11 k. 15.
Ditto — Ditto stary — Ditto — 11 —
Rubel srebrny — — Ditto — 3 — 72

W PETERSBURGU.

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEKO CESARSKIEY MŚCI.